

درس اول

خدا سخن گفته است

مقدمه

سلام بر شما شنوندگان عزیز. در نام خدا، خداوند آرامش، که می‌خواهد هر یک از شما راه عدالت را که او خود مقرر کرده است، درک کرده و تسلیم آن شوید، و تا به ابد با او آرامش داشته باشید برنامه خود را آغاز می‌کنیم. بسیار خوشحالیم از اینکه برنامه *طریق عدالت* را به شما تقدیم می‌کنیم. ما این برنامه رادیویی را طریق عدالت نامیده‌ایم چرا که در این برنامه قصد داریم کلام انبیا را بررسی کنیم، کلامی که به ما می‌گوید چگونه مردم گناهکار می‌توانند در حضور خدا عادل محسوب شوند.

شما کدام راه را انتخاب کرده‌اید - راه عدالت یا راه گناه را؟ آیا راه عدالتی را که از خدا سرچشمه می‌گیرد می‌شناسید؟ کلام خدا می‌گوید، «خوشابحال گرسنگان و تشنگان عدالت، زیرا ایشان سیر خواهند شد.» (متی ۶:۵)

شاید بعضی‌ها با خود می‌گویند، «ما راه عدالت را می‌شناسیم. نیازی نداریم که خود را با نوشته‌های انبیای قدیم مشغول کنیم. همین چیزهایی که می‌دانیم برای ما کافی است!» اگر شما نیز چنین دیدگاهی دارید، به آنچه سلیمان نبی گفته است گوش دهید. او گفت: «*راهی است که به نظر آدمی مستقیم می‌نماید، اما عاقبت آن، طرق موت است.*» (امثال سلیمان ۱۴:۱۲)

در کلام خدا، کتاب زبور حضرت داود، پدر سلیمان، در مورد نیاز ما به راه عدالتی که خدا بنا کرده است چنین نوشته است: «*کسی عادل نیست یکی هم نی. کسی فهیم نیست، کسی طالب خدا نیست. همه گمراه و جمیعاً باطل گردیده‌اند؛ نیکوکاری نیست یکی هم نی.*» (مزمور ۱:۱۴، ۳؛ روم ۳:۱۰، ۱۲) بنا به همین دلیل داود در کتاب مزامیر چنین دعا کرد، «*ای خداوند طریقه‌های خود را به من بیاموز و راههای خویش را به من تعلیم ده؛ مرا به راستی خود سالک گردان.*» (مزمور ۲۵:۵).

اگر خداوند، خدای ما، ما را به راه راست هدایت نکند، هیچگاه طریق عدالت را نخواهیم شناخت. شاید دوست داشته باشیم همچون کودکی در شهری بزرگ و یا همچون همچون گوسفندی در صحرا گم شویم. اما کلام خدا به ما می‌گوید، «*خداوند نمی‌خواهد که کسی هلاک گردد ... بلکه می‌خواهد جمیع مردم نجات یابند و به معرفت راستی گرایند.*» (۲ پطرس ۳:۹؛ ۱ تیمو ۲:۴) دوستان من هیچ چیز مهم‌تر از این نیست که با اطمینان کامل بدانیم طریقی را که طی می‌کنیم، به خدا ختم می‌شود.

در این مجموعه از برنامه‌های طریق عدالت، کلام خدا را بر طبق ترتیب زمانی بررسی خواهیم کرد. یکی پس از دیگری داستانهای انبیای خدا را از ابتدا تا به انتها دنبال می‌کنیم. کلام خدا یک آغاز و یک پایان دارد. بنابراین در نظر داریم داستانهایی را که در کلام خدا یافت می‌شوند بررسی کنیم، از همان جاییکه خدا خود آغاز می‌کند، یعنی از ابتدا.

ما درباره خدا و انبیا موضوعات مهمی را خواهیم آموخت. خواهیم دید که گرچه بسیاری از انبیا کلام مقدس را نوشته‌اند، اما تنها یک نویسنده انبیا را الهام می‌بخشید: خدا. کلام انبیا شامل داستانهای بسیاری است، اما تنها یک پیغام مهم دارد: خبرهای خوش درباره اینکه چگونه مردم در حضور خدا عادل محسوب می‌شوند.

بنابراین از شما استدعا داریم با وفاداری و توجه بسیار به برنامه طریقی عدالت گوش دهید. حکیمان می‌گویند: «رهرو آن نیست گهی تند و گهی خسته رود رهرو آن است که آهسته و پیوسته رود» و یا «جوینده یابنده است.» خدا نیز در کلامش به ما می‌گوید «جویندگان خود را جزا می‌دهد.» (عبرانیان ۶:۱۱) خدا به کسانی که خالصانه در پی او هستند وعده داده است: «چون مرا به تمامی دل خود جستجو نمایید، مرا خواهید یافت!» (ارمیا ۱۳:۲۹)

در این برنامه درباره خدا و کلام او بیشتر صحبت خواهیم کرد. آیا می‌دانید خدا کیست؟ یا اینکه شیطان از کجا آمد؟ آیا می‌دانید چرا خدا انسان را خلق کرد؟ و اینکه گناه چگونه به دنیای زیبایی که خدا خلق کرد راه یافت؟ آیا تا کنون داستان حیرت‌انگیز نبی خدا، نوح و طوفان عالمگیر را مطالعه کرده‌اید؟ آیا واقعاً می‌دانید انبیا خدا چه نوشته‌اند؟ آیا می‌دانید که چرا ابراهیم دوست خدا نامیده شد؟ آیا می‌توانید پیغام انبیا را برای دوستان و یا فرزندانان به روشنی شرح دهید؟

هزاران سال پیش، ایوب نبی این سؤال را مطرح کرد، «انسان نزد خدا چگونه عادل شمرده می‌شود؟» (ایوب ۲:۹) آیا می‌دانید پاسخ خدا به این سؤال ایوب چه بود؟ آیا می‌دانید چگونه می‌توانید در حضور خدا عادل شوید؟ اگر می‌خواهید پاسخ خدا به این سؤال و یا سؤالات بسیار دیگر را بدانید، از شما دعوت می‌کنیم به برنامه طریقی عدالت گوش دهید. حقیقتاً کلام خدا، عمیق، عجیب، زنده و قدرتمند است. و علاوه بر این: کلام خدا هیچ چیز را از ما مخفی نمی‌کند. کلام خدا به ما نشان می‌دهد که انسان چگونه است. از این رو کتاب مقدس می‌گوید، «هیچ خلقت از نظر او مخفی نیست بلکه همه چیز در چشمان او که کار ما با وی است، برهنه و منکشف می‌باشد.» (عبرانیان ۱۳:۴)

در روزهای آینده، حقیقت مهمی است که باید آن را درک کنیم. و آن این است: «خدا سخن گفته است! خدای متعال، سخن گفته است! خدا با انسان (بشر) سخن گفته است و او می‌خواهد با شما نیز سخن بگوید! اگر نامه‌ای از سوی یک پادشاه از سرزمینهای دوردست دریافت کنید، آیا آن را نمی‌خوانید؟ آیا نمی‌خواهید بدانید که چه چیزی برایتان نوشته است؟ پس چقدر بیشتر هنگامی که خدای متعال با ما سخن می‌گوید باید توجه کنیم!

خدا چگونه با انسان سخن گفته است؟ کتاب مقدس به ما می‌گوید، «خدا که در زمان سلف به اقسام متعدد و طریق‌های مختلف بوساطت انبیا به پدران ما تکلم نمود...» (عبرانیان ۱:۱) بله، یکی از عمده راه‌هایی که خدا با انسانها سخن گفته است، انبیا بوده است. در گذشته، خدا انسانهایی را تعیین نمود تا کلام او را اعلان کنند و آن را در کتاب (طومار) بنویسند. کلام خدا می‌گوید، «و این را نخست بدانید که هیچ نبوت کتاب از تفسیر

نبی نیست. زیرا که نبوت به اراده انسان هرگز آورده نشد، بلکه مردمان به روح القدس (خدا) مجذوب شده، از جانب خدا سخن گفتند.» (۱ پطرس ۱: ۲۰-۲۱)

خدا می‌توانست خود کتاب مقدس را بنویسد و یا اینکه این امر را به فرشتگانش محول کند. اما او این کار را نکرد. خدا انسانهای عادی را انتخاب کرد تا برای او بنویسند. ما این انسانها را انبیا می‌نامیم. انبیای خدا نقش یک منشی را داشتند. خدا آنچه را که باید می‌نوشتند در ذهن ایشان قرار می‌داد، و آنها آن را برای خدا می‌نوشتند. با اینحال خدا اجازه داد هر یک از انبیا به زبان خود بنویسند. کتاب خدا نه تنها شامل سخنان مستقیم خدا است بلکه افکار و دعاها و مشکلات افرادی همچون من و شما را نیز در خود دارد. خدا در طول داستانهایی که نمایانگر رفتار خدا با قوم خود است، می‌خواهد به ما نشان دهد او کیست و ما چگونه می‌توانیم به او نزدیک شویم.

چرا خدا انبیا را الهام بخشید تا کلام مقدس او را بنویسند؟ او آنها را الهام بخشید تا مردم هر دوره و هر نسل بدانند که خدا از آنها چه می‌خواهد. خدا با تمام انبیا سخن گفت زیرا او می‌خواهد توسط آنچه که آنها نوشته‌اند با شما و من حرف بزند! تمام آن چیزهایی که خدا توسط انبیا گفته است برای ما مفید هستند و امروز هم کاربرد دارند. خدا می‌خواهد هر یک از ما پیغام انبیا را بدانیم.

شاید بعضی با خود چنین بگویند، «هاها! نیازی ندارم بدانم انبیا چه نوشته‌اند. سخنان آنها برای من مهم نیست. هر نبی‌ای باید مأموریت خود را به انجام برساند. نبی‌ای آمد و مأموریت خود را انجام داد و رفت. نبی دیگر آمد و او نیز مأموریت خود را انجام داد و رفت ... و همچنین دیگر انبیا. ما مردمان این روزگار نیازی نداریم بدانیم انبیا چه گفته‌اند!» آیا شما نیز چنین فکر می‌کنید؟ افکار خدا با چنین افکاری سازگار نیست! به آنچه خداوند خدا گفته است گوش دهید،

زیرا هر آینه به شما می‌گویم، تا آسمان و زمین زایل نشود، همزه یا نقطه‌ای از تورات (کتاب مقدس) هرگز زایل نخواهد شد تا همه واقع شود. پس هر که یکی از این احکام کوچکترین را بشکند و به مردم چنین تعلیم دهد، در ملکوت آسمان کمترین شمرده شود!» (متی ۱۹، ۱۸:۵) «تمامی کتب از الهام خداست و بجهت تعلیم و تنبیه و اصلاح و تربیت در عدالت مفید است!» (۲ تیموتاؤس ۳: ۱۶)

حقیقتاً آنچه تمام انبیا نوشته‌اند بسیار ارزشمند است، زیرا آنها کلام را نوشتند تا مردم هر عصر و روزگاری راه نجاتی را که خدا بنیاد نهاده است بدانند. آیا می‌دانید انبیای خدا چه نوشته‌اند؟ خدا از ما می‌خواهد کلام او را بدانیم، به آن ایمان آوریم و از آن اطاعت کنیم! کتاب مقدس می‌گوید، «کلام انبیا را محکم‌تر داریم که نیکو می‌کنید اگر در آن اهتمام کنید، مثل چراغی درخشاننده در مکان تاریک!» (۲ پطرس ۱: ۱۹)

البته گاهی هم برخی با کلام خدا می‌جنگند، آنها می‌گویند، «کسی نمی‌تواند بر آن اعتماد کند! کتاب مقدس پر از اشتباه است. تغییر کرده است!» پس با این اوصاف کسی که با کلام حقیقت می‌جنگد در واقع با خود خدا می‌جنگد. ضرب‌المثلی می‌گوید: «تخم مرغ نباید با سنگ بجنگد!» کلام خدا صخره است و ما تخم مرغ! انسان نمی‌تواند کلام حقیقی خدا را تغییر دهد، بلکه کلام حقیقی خدا می‌تواند انسان را دگرگون کند!

خدا آنقدر عظیم و قادر است که بتواند کلام ابدی خود را حفظ کند. این همان چیزیست که خداوند در انجیل گفته است: «آسمان و زمین زایل خواهد شد، لیکن سخنان من هرگز زایل نخواهد شد!» (متی ۲۴:۳۵)

بسیاری به این دلیل با کلام خدا می‌جنگند که کلام خدا ماهیت دل آنها را بر آنها نمایان می‌سازد. ببینید خدا درباره کلام خود چه می‌گوید: «کلام خدا زنده و مقتدر و برنده‌تر است از هر شمشیر دودم و فرو رونده تا جدا کند نفس و روح و مفاصل و مغز را؛ و ممیز افکار و نیت‌های قلب است.» (عبرانیان ۴:۱۲)

بله کلام خدا زنده و مقتدر است؛ و با دل انسان سخن می‌گوید. کتب مقدس قدیمی‌ترین مجموعه آثار ادبی در جهان به شمار می‌آیند، با اینحال این کتب برای تمام اشخاص هستند. هیچ چیز مهم‌تر از کلام خدا نیست. اما کلام خدا همچون برنج و ماهی است. همه ما می‌دانیم که برنج و ماهی غذای خوشمزه‌ای است و همچنین برای بدن ما مقوی. اما تا هنگامی که آن را نخوریم هیچ فایده‌ای برای ما نخواهد داشت. من باید آن را بخورم. به همین شکل هم باید از کلام خدا بهره ببرم. بنا به همین دلیل است که خدا می‌گوید «انسان نه محض نان زیست می‌کند، بلکه به هر کلمه‌ای که از دهان خدا صادر می‌شود.» (متی ۴:۴) تنها «گرسنگان و تشنگان عدالت» سیر خواهند شد. (متی ۶:۵) آیا برای کلام خدا اشتیاق دارید؟ کلام خدا غذا است. غذایی خوشمزه. این غذا برای تغذیه بدن شما نیست، بلکه برای تغذیه دل و روح شما است.

پس به شما می‌گویم کسی که از خدا می‌ترسد برای کلام او حرمت قایل می‌شود: برنامه طریق عدالت را پیگیری نمایید. به این شکل می‌توانید دانش خود را درباره آنچه خدا توسط انبیا به قوم گفته است افزایش داده و بفهمید که چگونه می‌توانید در مقابل خدای قدوس عادل شمرده شوید. خدا سخن گفته است و می‌خواهد با شما سخن بگوید.

پیش از اینکه شما را ترک کنیم، لازم است نکته‌ای دیگر را نیز شرح دهیم. ما در برنامه‌های خود بر هیچ چیز یا کس دیگری تکیه نخواهیم کرد جز آنچه در نوشته‌های انبیای خدا یافت می‌شود. کسانی که این برنامه‌ها را آماده و تولید می‌کنند جدای از آنچه خدا در کتاب مقدس آشکار کرده است چیزی درباره حقایق الهی نمی‌دانند. یحیی نبی، پسر زکریا، به درستی در انجیل اعلان کرده است، «هیچ کس چیزی نمی‌تواند یافت، مگر آنکه از آسمان بدو داده شود.» (یوحنا ۳:۲۷) ما جسارت آن را نداریم که بر دانش خود توکل کنیم. ما تنها بر کلام خدا تکیه کرده‌ایم. آرزوی ما این است که شما را با آنچه که خدا توسط انبیا در کلامش اعلان کرده است آشنا کنیم.

آیا می‌دانید خدا در کتب انبیا چه گفته است؟ آیا شما نیز از کسانی هستید که گرسنه و تشنه کلام خدا هستند تا بتوانند به عدالت حقیقی دست یابند؟ خدا در کلام مقدس خود، خودش و طریق نجات را آشکار کرده است. از شما دعوت می‌کنیم تا همراه با ما قدم به عرصه طریق عدالت بگذارید تا بتوانید آنچه را که خدا گفته است درک نمایید. کلام خدا به ما می‌گوید: «همه چیزهایی که از قبل مکتوب شد، برای تعلیم ما نوشته شد تا به صبر و تسلی کتاب امیدوار باشیم.» (روم ۱۵:۴)

همه ما می‌توانیم با اطمینان بگوییم: خدا سخن گفته است و او می‌خواهد همه ما به او گوش دهیم و

زندگی کنیم!

پیر و جوان، زن و مرد، فقیر و غنی، خدا به همه شما می گوید: «گوش خود را فرا داشته، نزد من بیایید و تا جان شما زنده گردد!» (اشعیا ۳:۵۵)

از اینکه به برنامه ما گوش دادید سپاسگذاریم. به امید خدا در برنامه آینده درس دوم را تحت عنوان، «خدا کیست؟» به شما ارائه خواهیم کرد، (صندوق پستی، شهر و غیره) طریق عدالت، (صندوق پستی، شهر، غیره) یکی از روشهای پایان دادن به درس این است که برای مثال به درس دوم نگاهی بیندازید) خدا به شما برکت دهد، درباره این دعوت عظیمی که خدا از ما به عمل آورده است فکر کنید: «گوش خود را فرا داشته، نزد من بیایید و تا جان شما زنده گردد!» (اشعیا ۳:۵۵)